

Sygn. akt: III U 230/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2015r. w O.

sprawy z odwołania C. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania C. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 27.02.2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje C. R. prawo do emerytury od 01.02.2015r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

C. R. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 27.02.2015r., znak: (...), odmawiającej mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że domaga się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia na stanowisku kierowcy ciągnika: od 01.04.1974r. do 08.03.1978r. w Kółku Rolniczym (...) w J. i od 03.08.1978r. do 14.10.1978r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C..

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że na dzień 01.01.1999r. odwołujący udowodnił wprawdzie ostatecznie ogólny okres pracy wynoszący 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających, lecz nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 12 lat 3 miesiące i 21 dni. Podniósł, iż do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia od 01.04.1974r. do 08.03.1978r. w Kółku Rolniczym (...) w J. i od 03.08.1978r. do 14.10.1978r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C., gdyż świadectwo pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione przez przechowawcę dokumentów, a nie przez pracodawcę.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 12.05.2015r. pełnomocnik ZUS rozstrzygnięcie w sprawie pozostawił do uznania Sądu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 12.02.2015r. C. R. złożył w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury, na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wynoszący 24 lata, 5 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Stwierdził nadto, iż odwołujący nie wykazał wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 12 lat 3 miesiące i 21 dni, dlatego zaskarżoną decyzją z dnia 27.02.2015r. odmówił C. R. prawa do emerytury.

W dniu 20.03.2015r. C. R. złożył w ZUS pisemne zeznania świadków dotyczące jego pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 28.01.1971r. do 31.03.1974r. Po uwzględnieniu okresu takiej pracy ZUS uznał, iż odwołujący wykazał ogólny staż pracy wynoszący 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających, w dalszym ciągu nie wykazał jednak 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach. W konsekwencji w dniu 20.03.2015r. wydał kolejną decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury.

W ocenie Sądu odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura, jeżeli ubezpieczony spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów tej ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 w/w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy należało uznać, że rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od wykazania 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. W ocenie Sądu odwołujący wykazał powyższą okoliczność.

C. R. domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia: od 01.04.1974r. do 08.03.1978r. w Kółku Rolniczym (...) w J. i od 03.08.1978r. do 14.10.1978r. w Spółdzielni Kólek Rolniczych w C..

Zdaniem Sądu do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć w/w okresy zatrudnienia.

W celu rozstrzygnięcia sprawy Sąd dopuścił dowód z akt emerytalnych odwołującego, jego zeznań i zeznań świadków: T. K. i B. S..

Na okoliczność zatrudnienia w Kółku Rolniczym (...) w J. i w Spółdzielni Kólek Rolniczych w C. C. R. złożył do ZUS ogólne świadectwa pracy (k. 9-13a.e.), w których wskazano, iż był zatrudniony jako kierowca ciągnika. Złożył również

zaświadczenia o pracy w szczególnych warunkach w w/w zakładach stwierdzające, iż wykonywał pracę kierowcy ciągnika, wskazaną w Wykazie A Dział VIII poz. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (k. 7-8a.e.). Zaświadczenie te zostały wystawione przez (...) Związek (...), a nie przez pracodawcę odwołującego, dlatego nie zostały uwzględnione przez ZUS. W zaświadczeniach tych wskazano też, że odwołujący w okresie od 28.10.1975r. do 14.10.1977r. odbywał zasadniczą służbę wojskową i ten okres służby został zaliczony do ogólnego stażu pracy.

Ponieważ organ rentowy zakwestionował w/w zaświadczenia w szczególnych warunkach, należało przeprowadzić postępowanie dowodowe celem ustalenia rodzaju czynności wykonywanych przez odwołującego.

C. R. zeznał, iż w obu tych zakładach pracował jako kierowca ciągnika, wykonywał wszystkie prace polowe, w tym orkę, opryski, zimą zaś woził ciągnikiem papierówkę z lasu do zakładów papierniczych w O., odśnieżał drogi i posypywał je piaskiem i solą.

Także przesłuchiwani świadkowie: T. K. i B. S. zeznali, że odwołujący w obu tych zakładach pracował jako traktorzysta, wykonując wszelkie prace polowe. Z ich zeznań wynika, iż zimą odwołujący ciągnikiem wykonywał prace transportowe, na zlecenie Rejonu Dróg odśnieżał drogi i posypywał je piaskiem i solą. Nadto świadkowie zeznali, że Kółko Rolnicze (...) w J. weszła następnie w skład Spółdzielni Kółek Rolniczych w C..

Sąd dał wiarę w/w zeznaniom, gdyż są one zgodne ze sobą, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. Są też zgodne z zapisami wynikającymi z kserokopii dokumentów z akt osobowych C. R., złożonych przez niego do ZUS (k. 9-21a.e.). W dokumentach tych znajdują się umowy o pracę, angaże, pisma i świadectwa pracy, w których wskazano stanowisko kierowcy ciągnika. Tego rodzaju praca jest pracą w szczególnych warunkach, wskazaną w wykazie A Dział VIII poz. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Łącznie sporny okres wraz ze służbą wojskową stanowi 4 lata 1 rok i 23 dni. Do pracy w szczególnych warunkach podlega zaliczeniu okres odbywania zasadniczej służby wojskowej, gdyż zarówno przed jej rozpoczęciem, jak i po jej zakończeniu odwołujący pracował w szczególnych warunkach.

Po uwzględnieniu spornych okresów pracy odwołujący spełni warunek posiadania 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, gdyż łącznie z uwzględnionym przez ZUS okresem 12 lat 3miesiące i 21 dni wyniesie on 16 lat 5miesiące i 14 dni. Odwołujący spełnia także pozostałe przesłanki konieczne do uzyskania prawa do emerytury według przepisów art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Osiągnął bowiem w dniu (...)wiek 60 lat i legitymuje się 25-letnim ogólnym stażem pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z 27.02.2015r. i przyznał C. R. prawo do emerytury od dnia 01.02.2015r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Wydając zaskarżoną decyzję ZUS prawidłowo uznał, że C. R. początkowo nie wykazał 25-letniego ogólnego stażu pracy. Nadto odwołujący nie złożył w ZUS odpowiedniego świadectwa pracy w szczególnych

warunkach. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.